

Algoritmanın Soytarıları

— basak-kaya · 24 Mayıs 2026

Eskiden yeteneksiz insanlar
kendini geliştirmeye çalışırdı.
Şimdi kamera açıyorlar.
Bazılarınız şiiri değil,
şiir okurken gördüğü ilgiyi seviyor.
O yüzden herkes aynı yüz ifadesi,
aynı yapay kırgınlık,
aynı beni kimse anlamadı bakışı
Sanki topluca aynı sahte yalnızlığın
seri üretim kopyalarısınız.
Ve en komik tarafı şu.
Kendinizi derin sanıyorsunuz.
Hayır.
Derinlik sessiz olur.
Siz sadece gürültülüsünüz.
Şiiri yara sanmadınız hiç,
aksesuar sandınız.
Acıyı yaşamadınız,
taklit ettiniz.
Karanlığı hissetmediniz,
pozunu verdiniz.
Video bitince ilk yaptığınız şey
kendinizi izlemek oluyor çünkü.
Çünkü sizin derdiniz sanat değil,
kendinize hayranlık.
Bir de kaosla beslenen o insanlar.
Her ortamda huzuru bozacak bir cümle arayanlar.
Dedikoduyu zekâ,
fitneyi cesaret sananlar.
Siz yorumcu değilsiniz.
Siz, insanların açıklarından beslenen
ego dilencilerisiniz.
Sessizlik size ağır geliyor.
Çünkü insan sessiz kalınca
kendi boşluğunu duyar.

Ve sizin içinizde
alkış kesilince geriye kalan
koskoca bir çukur var.
Ama dışarıdan bakınca
kendinizi Everest sanıyorsunuz.
TikTok size oksijen vermese
çoğunuz bir kahve masasının sonunda bile
iki dakika tutulmayacak insanlarsınız.
Bunu en iyi siz biliyorsunuz.
O yüzden sürekli bağılıyor,
sürekli görünmeye çalışıyorsunuz.
Çünkü bazı insanlar değerli olduğu için parlar.
Bazılarıysa sadece algoritma ışığı vurunca görünür.
Ve algoritma bir gün yüzünü çevirince
Geriye sadece gerçek kalacak.
İşte en büyük korkunuz da bu.
Ve birgün gerçekten sanat ve şiir kazanacak.